

det. Det er til vores store tilfredshed, at vi har mulighed for at deltage i det.

Danmark har i det danske forsvar relevante og professionelle ressourcer, vi kan stille til rådighed. Der er i beslutningsforslaget anvist, hvad det er for nogle ressourcer, og vi er glade for, at flertallet her i Folketinget har givet opbakning til det.

Vi er kedede af, at Socialdemokratiet har været en smule tilbagekøbet. Der har været en tendens til en ændret linje, men når alt kommer til alt, er det jo det, der bliver konkluderet til sidst, der er afgørende, og jeg skal på Venstres vegne udtrykke tilfredshed med den tilslutning, der er givet.

Det giver mig også anledning til at sige, at vi kan forvente, at det danske engagement i internationale situationer, hvor der er behov for deltagelse, kan fortsættes uændret, når Socialdemokratiet har fået valgskuffelsen lidt på afstand.

Det kan blive aktuelt meget før, end vi ved, i og med at det i dag bliver diskuteret i London, hvilke muligheder der er for en sikringsstyrke efterfølgende.

Med disse korte bemærkninger skal jeg på Venstres vegne indstille forslaget til vedtagelse.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Man har svært ved umiddelbart at tro på, at hr. Ulrik Kragh har læst de svar, der er kommet fra ministeren, for hvis der er noget, der ikke er klart, efter at vi har læst de svar, så er det, efter hvilket mandat og på hvilket folkeretligt grundlag denne beslutning egentlig træffes.

Det står ikke klart, om Folketinget efter NATO's artikel 5 har en pligt til at vedtage at sende disse soldater af sted. Men det har Folketinget faktisk ikke; det har ministeren bare ikke villet svare klart på.

Der foreligger heller ikke noget FN-mandat; jeg ved ikke, hvor hr. Ulrik Kragh har fundet det henne. Der foreligger en aktion iværksat af USA, besluttet af USA, og det eneste retlige grundlag, det sådan set hviler på, er beslutninger truffet af USA's præsident. Men det er altså ikke folkeret, må jeg sige til hr. Ulrik Kragh.

Jeg synes ikke, det er godt nok.

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Et enkelt spørgsmål til Venstres ordfører, hr. Ulrik Kragh. Hr. Ulrik Kragh siger i sit indlæg, at man er ked af, at Socialdemokratiet har været lidt tilbagekøbet i denne her sag.

Der vil jeg gerne spørge hr. Ulrik Kragh, hvad der ligger i den bemærkning, for Socialdemokratiet har fra starten efter den 11. september været særdeles aktive i hele deltagelsen af bekæmpelse af terrorisme og på anden vis.

Jeg vil også spørge, om det, at man betragter nogle som lidt tilbagekøbet, måske kan forveksles med, at andre, f.eks. Venstre, har været meget overivrige?

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er til debatten om, hvad artikel 5 i NATO-traktaten forpligter på. Jeg håber, at Venstres ordfører har læst artikel 5. For en sikkerheds skyld vil jeg godt læse op, hvad der står i de sidste to linjer, der understreger, »... at tage sådanne skridt, herunder anvendelse af væbnet magt, som hver af dem anser som nødvendige for at genoprette og opretholde det nordatlantiske områdes sikkerhed.«

Det betyder, at uanset artikel 5 udløser det ingen pligt. Det vil jeg godt bede om hr. Ulrik Kraghs bekræftelse af. Det er op til hvert enkelt land at vurdere, hvad der er nødvendigt for at genoprette og opretholde sikkerheden.

Det er lige præcis formuleringen i traktaten, og derfor kan Venstres ordfører ikke henholde sig til traktaten. Traktaten udløser ikke nogen pligt. Man kan have en politisk vilje til at ville det her, fair nok, men man kan ikke påberåbe sig artikel 5.

Det vil jeg egentlig bare bede om en bekræftelse på.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Til hr. Keld Albrechtsen og hr. Villy Søvnald: Det er jo samme skure. Vi er i den situation, at vi siden 1949 i Danmark har levet godt af at have haft en alliance, som har været med til at beskytte Danmark. Den alliance føler vi en stærk forpligtelse til at værne om og også til at værne om den enighed og den solidaritet, der er i den alliance.

Hr. Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen har helt ret i det, de siger, at det er en dansk beslutning, hvad vi vil bidrage med, og hvordan vi kan bidrage. Men der skal ikke være nogen som helst tvivl om, at den beslutning tager vi meget gerne, fordi vi føler, at det er rigtigt; vi føler, at den moralske forpligtelse er helt utvetydig, og det er overordentlig væsentligt, at vi gør det.